

казвал Хаджи Цончо Николов чорбаджи- учител. Тя била годеница на тоз хайдутин. И когато обрали хазна и той получил своя дял от алтъните като нямало в какво сложили ги в една прясно одрана кожа и прескочил от кориите в къщата, където била мойта баба родена. Влиза Желязко с парите и ги изсипали в една тенджерата, тя са напълнила и казал на годеницата си: "Ша са дигнем от тука да си пресечем дирите и след година- две или три ша са върнем пак насам, тогава ши вземем тия пари и ша идем някъде, дето не на познават и ша изкараме един добър живот."

И тя го чака, чака го година, две, три- няма го и вече бащата почнал да са кахъри, че остава тая мома неженена. Нали има една приказка: "Жени мома да не е дома". Пък тя била и хубавица. И той пуснал тия думички какви пари има и да може да привлече кандидат. Ама те като гледали горе в корията дебелите дървета- зад всяко дърво им се мерджелее хайдутин и като знаят, че тя е годеница на най- хайдутин- страх голям, никой не смей. Ама едно бакалче Димитър Арнаудов на име, са престрашил понеже му трябват пари да развие търговията. Той я вземал и разширил магазина си. Минали години и той имал вече дъщеря и те /хайдутите/ са върнали. И тука в дъбравата, в оная рядка кория между Мокрен и Градец там Желязко пресреща Димитър, който са връща от Карнобат по търговските си работи. И хваща коня за гяма и със сабята започва да сече, дето завърне. Желязко сече Димитър, дето вземал годеницата му за парите. И она пада в безсъзнание и Желязко помислил, че е свършил. Конят избягал на една страна. Кат са разкараали хайдутите той взел да са посъвзема, нямал дълбока рана и повикал коня и едвам успял да са хване за стремето и успял да са предесачи по корем на седлото на коня, коня като усетил вече чорбаджията си /това ми разправя дъщерята на Димитър Арнаудов/, поел пътя и го закарва пред протката и там вече загубил сили, пада от коня. Чуват домашните, прибират го- цял месец са го налагали с прясно одрани кожи, да са закърпи неговата кожа. И той вече като са съвзел казал: "За мене вече няма живот тука". Страх голям и са преселили в Ямбол. И сега в Ямбол имаме потомци на тая баба Санда. Желязко си останал в четата хайдутин. Ама с него били още двама от Жеравна.

ХАЙДУШКИЯТ КЛАДЕНЕЦ при Разбойна е било свърталището на хайдутите. Там ходял и Димитър Калъчлията. Единият кладенец са казва Големият хайдутин, а другият са казва Малкият хайдутин. Там каракачаните са направили чешма. Там има дебели букови дървета. Големият хайдутин е по- нагоре. Той е сред папратлива поляна. Разправят, че каракачаните са намерили там пари около Малкия хайдутин.